

Koskenjalassa: ”Spessut opit, diipit shiitit”

Tamperelaisen Ismo Jokiahon näyttely on avattu Koskenjalan galleriassa Korkeakoskella.

Ali Heikkilä

ali.heikkila@sanoma.com

Juupajoen Korkeakoskella sijaitsevan Koskenjalan kenkä- ja nahkamuseon galleriassa avautui keskiviikkona 24. kesäkuuta uusi taidenäyttely. Tamperelaisen Ismo Jokiahon *Spessut opit, diipit shiitit* -näyttely on esillä 10. heinäkuuta saakka.

Näyttelyssä on esillä Jokiahon uusimpia töitä vuosilta 2019–2020. Jokiaho, 55, kertoo, että käyttää työskennellessään pääasiallisesti joko öljyvärejä tai mustevärejä.

Näyttelyitä hän on järjestänyt taiteen tekemisen aloittamisesta, vuodesta 1985, lähtien paljon.

– Eihän näitä nyt kaappiinsa viitsi tehdä, kertoo Jokiaho.

Tekijänä Jokiahon töiden keskeisiä piirteitä näyttää, ainakin näyttelytöiden perusteella olevan, selkeät muodot, jopa pelkistetut, sekä sointuva värienkäyttö.

Hän itse kertoo, että hänen teostensa kuvakieli on esittävä ja ekspressiivistä.

Hän kertoo työskentelevänsä usein sarjallisesti. Teemat ja aiheet teoksissa ovat vuosien varrella vaihdelleet, erilaisten käsitteellisten tai filosofisten ideoiden mukaan.

Töissään hän käsittelee ihmisyttä ja olemassaolon peruskysymyksiä.

Ehkä juuri tematiikkansa leveydestä johtuen, hän tekee usein teossarjoja, jotka muodostavat aikojen saatossa ”elämän friisin”, jonka merkitys ei paikannu mihinkään tiettyyn tarkasti määriteltävään joukkoon teoksia, vaan jat-

Taiteilija Ismo Jokiaho on tuonut Koskenjalan gallerian näyttelyyn toistakymmentä öljyvärimaalustaan. Käsillä oleva yö on nimeltään Nykypäivän harhailijat, vuodelta 2019. Jokiahon näyttely Koskenjalassa kestää 10. heinäkuuta saakka.

kuvan muutokseen keskeneräisessä, mutta täydellisessä maailmassamme.

– Keskenäisyys ja avonaisuus ovatkin teosteni perimmäinen olemus, jonka merkitys kytkeytyy luovaan prosessiin, niin elämässä kuin taiteessa, kertoo Jokiaho.

Hän kertoo, että viime vuodet työskentelyä ovat motivoineet paljolti taidehistorialliset näkö-

kulmat ja esteettiset ajatusrakennelmat. Hän on työstänyt ajatusmaalauksellisuuden jatkuvuudesta nykytaiteessa ja versioinut myös maalaustaiteen klassisia aiheita. Hän sanoo näin pyrkivänsä lisäämään ymmärrystä taiteen monikerroksisuutta kohtaan.

Taiteilijana hän haluaa yllättää, tuottaa oivalluksia sekä kyseenalaistaa totuttuja ajattelumalleja, myös itse taiteesta.

– Taiteilija hakee aina uusia tapoja tehdä taidettaan, niin minullakin tavat tehdä vaihtuvat aika ajoin, kertoo Jokiaho.

Taiteilija haluaa kehittää itseään ja tekemistään ja vaihtaa tyylilään puhtaasti myös siksi, että ei kyllästyisi. Vaikka hän tekee töitään sarjoittain, työt eivät kuitenkaan valaistusta totuttuja ajattelumalleja, myös itse taiteesta.

demmän kypsyttyneen kuin toiset. Visuaalisina elementteinä hänen teoksissaan toimii usein ihminen, ainakin hahmojen ja muotojen osalta sekä urbaani ympäristö, jossa monet nykyään elävät.

Leipätyökseen Jokiaho on töissä Tampereen museopalveluilla.

Jokiahon koronakevät on ollut työtahdiltaan uskomaton, hän on tänä vuonna huhtikuuhun mennessä tehnyt saman määrän töitä,

kuin aiemmin koko vuoden aikana. Tänä vuonna on valmistunut tähän mennessä noin 80 työtä.

Taide puraisi Jokiahoa keväällä 1884, kun hän oli kirjoittanut ylioppilaaksi. Piti lähteä kavereiden kanssa reissaamaan Eurooppaan, mutta kaverit peruivat.

Jokiahon matka ei kuitenkaan peruuntunut, matkakumppani vain vaihtui omaan äitiin. Äitin-

sä kanssa Jokiaho matkasi Pariisiin, Amsterdamiin ja Brysseliin ja kohteena olivat paikalliset taidemuseot.

Brysselin jälkeen Jokiahoon iski taiteen ylitarjonta. Sen jälkeen hän alkoi kuitenkin ajatella, että voisihan sitä myös itse kokeilla taiteen tekemistä.

Jokiaho kertoo, että on välillä yrittänyt lopettaa maalaamisen, mutta se ei ole onnistunut.

ALI HEIKKILÄ